

F. t. L. om Landvæsenstretter.

4. Begæring herom skal være Landbrugsministeriet i Hænde, for saa vidt angaar et Landvæsenstretters Kendelse inden 4 Uger, og for saa vidt angaar en Landvæsenstretterskommissions Kendelse inden 8 Uger efter Ankefristens Udløb.

§ 41.

1. Udebliver nogen af Parterne eller begge Parter, antages han eller de at henholde sig til Forhandlingerne for Underinstansen, og Sagen nyder ligefuldt Fremme.

2. Paastand om den indankede Kendelses Forandring eller Ophævelse eller om Sagens Hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har foretaget Indankningen, men ogsaa af Modparten. I Henhold til saadan Paastand kan Indstævnte kræve Sagen fremmet til Kendelse, selv om Appellanten udebliver eller hæver Sagen.

3. Ankeinstansen kan undtagelsesvis tilstede Fremlæggelse af nye Bevisligheder, modtage yderligere Forklaringer, eller tilstede nye Indsigelser, naar de ikke staar i Strid med, hvad vedkommende selv har indrømmet for Underinstansen. I alle Tilfælde skal dog Modparten, hvis han ikke møder for Ankeinstansen, udtrykkelig underrettes om, hvad der saaledes agtes benyttet, og have Lejlighed til at udtale sig derover, ligesom han, hvis han ikke er mødt, skal særskilt indkaldes til at overvære Forklaringens Afgivelse for Ankeinstansen.

§ 42.

I øvrigt kommer de i Lov om Rettens Pleje om Anke fastsatte Bestemmelser til Anvendelse med de Lempelser, der følger af Forholdets Natur.

§ 43.

Ankeinstansens Kendelser er endelige, jfr. dog § 39, Stk. 3. Dog staar det den Part, der formener, at Ankeinstansen har afgjort Punkter, der ligger uden for Landvæsenstretternes Omraade, eller afvist Sager, der ligger inden for deres Omraade, frit for at paakære Kendelsen til Landsretten, der da kun vil have at afgøre, om Ankeinstansen har været kompetent eller ikke, og efter Omstændighederne helt eller delvis at ophæve Kendelsen og at afvise Sagen fra eller henvise den til vedkommende Landvæsenstret, men i øvrigt ikke at inklade sig paa Sagens Realitet. Kæren foregaar efter de i Lov om Rettens Pleje Kap. 37 indeholdte Regler med de fornødne Lempelser. Landsrettens Afgørelse kan paakæres til Højesteret efter Reglerne i samme Lovs § 422.

VIII. Forskellige Bestemmelser.

§ 44.

1. Landvæsenstretten kan bestemme, at flere for samme indbragte Sager skal behandles under een Sag. Landbrugsministeren kan bestemme, at flere for forskellige Landvæsenstretter verserende Sager skal behandles under een Sag, og fastsætte, ved hvilken Landvæsenstret denne bliver at paakende.

2. Hvor en særlig Lovbestemmelse paabyder det, ændres Landvæsenstretternes Sammensætning og Udmeldelsesmaade i Overensstemmelse hermed.

§ 45.

1. Protokoller, Begæringer, Fuldmagter, Indlæg, Udskrifter, Beskrivelser og andre Udfærdigelser angaaende Landvæsenstretternes Forretninger er stempelfri. Udgifterne til Anskaffelse af Protokollerne afholdes for saa vidt angaar Landvæsenstretternes af Kom-